

TABLEAUS FAN ROU

I

Se rinne en fertrêdzje mêdzjend sear,
dale tegearre yn de skuorren ôf
fan dit slytske krytlân, elk doarpke jout
twa frânske tútsjes, en fierder mar wer
mei yn 'e hoksen hár: se slûpt foar 't ljocht
as wyn út see de wangen sâlt wasket
en ûnder de albasten kalkmuorren
wat skiede moast lossongen wurdt, dêr rint
de skoat ivich oer, brûst it blyn om stien,
kliuwt hichten yn: neilen fan in requiem.